نگاهی به برخی تجربه‌های جهانی در راستای مقابله با فقر مسکن و تورمِ آرزوهای محال برای گریز از دام اجاره ها

طعم آشیانه چیست؟

شـرق: اجاره‌بهای گزاف و کاهش قدرت خرید ایرانی‌ها در بازار مسـکن بارها خبرساز بوده است. حالا براساس اعلام سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی استان تهران چیزی حدود یک‌سوم تهرانی‌ها در بافت فرسوده و ناکارآمد و مسکن نامناسب زندگی می‌کنند و بنا بر گزارش مرکز آمار ایران حدود نیمی از تهرانی‌ها مستأجر هستند؛ اما ماجرا به پایتخت گران‌قیمت ایران خلاصه نمی‌شـود و آمار کم‌وبیش مشـابهی درباره فقر مسکن در سایر استان‌های کشور وجود دارد. گسـترش فقر مسکن در ایران در شـرایطی رخ می‌دهد که کارشناسان مسکن معتقد هستند سایر کشـورهای جهان تجربیات متنوعی برای مهار فقر مسـکن اجرا کرده‌اند. حالا یک‌چهارم اهالی پاریس در مسکن اجتماعی زندگی می‌کنند؛ خانه‌های دولتی که با اجاره‌بهای نازل در اختیار اقشار فقیر و متوسط قرار داده می‌شود. مدیران فرانسوی می‌گویند که نه‌تنها بنا دارند تعداد واحدهای مسکن اجتماعی را افزایش دهند بلکه با سـاخت این واحدهای مسکونی در مناطق مرفه شهر پاریس تصمیم دارند پاریس را از حالت شهری مرفه‌نشین خارج کرده و به شهری برای تمام شهروندان تبدیل کنند. در آمریکا و انگلیس مسکن عمومی با اقبال مردم مواجه نشـده و در این کشورها وام‌های بدون بهره و تسهیلات مالی برای مستأجران در نظر گرفته‌اند و البته در ترکیه و امارات هم بنا به گفته ایرج رهبر، نایب‌رئیس کانون انبوه‌سازان تهران، انبوه‌سازان در زمین‌های دولتی خانه‌هایی برای اجاره به مستأجران می‌سازند.

عکس: علی حدادی/ایرنا

حاشیه‌نشینی در ایران نتیجه شکست سیاست‌های مسکن

تورم دورقمی و کاهش قدرت خرید مسـکن در ایران و البته کمبود عرضه نسبت به تقاضا باعث شـده است که بازار مسـکن یکی از پرچالش‌ترین بازارها برای خانواده‌های ایرانی باشد. در ایران آمار دقیقی درباره شمار مستأجران وجود ندارد. بر اساس سرشماری نفوس و مسکن سال ۹۵ مرکز آمار ایران در سال ۹۵، از ۲۳میلیون و۵۸۰هزار و ۲۲۱ خانوار ۳۰.۷ درصد خانوارها اجاره‌نشین بوده‌اند که درحال‌حاضر برخی متولیان ازجمله مدیران وزارت راه‌وشهرسازی اعلام می‌کنند که نسبت مسـتأجران به حدود ۴۰ درصد خانوارها افزایش داشته است. هرچند آمارهای غیررسمی این درصد را بالاتر می‌داند اما مرکز آمار ایران گزارش می‌دهد که در برخی اسـتان‌های کشور ازجمله تهران، نسبت مستأجران به حدود نیمی از جمعیت آن رسـیده اسـت. به‌جز این برخی نمایندگان مجلس ازجمله اعضای کمیسیون عمران گزارش می‌دهند که هزینه‌های بالای اجاره‌بها در برخی مناطق کشـور تا حدود ۶۰ تا ۷۰ درصد دستمزد افراد رسـیده است. کاهش درخور توجه قدرت خرید مسـکن در گزارش‌های ماهانه مرکز آمار از بازار اجاره هم قابل‌توجه اسـت و رشد اجاره‌بها در ایران در ماه‌های گذشته بارها خبرساز شده است. بر اساس گزارش مرکز آمار ایران اجاره‌بها در کشور در ماه اول زمستان، با همان نرخ رشد ماهانه ماه آخر پاییز، افزایش داشت. آمار رسمی نشان می‌دهد، تورم ماهانه ۲.۸درصدی اجاره در آذر، برای ماه دی نیز بدون تغییر، تکرار شد و تورم سالانه اجاره‌بها به حدود از ۵۰ درصد رسیده است. بر اساس گزارش ایسنا نرخ اجاره‌بهای یک مترمربع واحد مسکونی در پایتخت از میانگین ۲۳هزارو ۴۰۰ تومان در سـال ۱۳۹۵ به ۱۲۶ هزار تومان در اردیبهشـت ۱۴۰۱ رسیده که رشد ۴۳۸ درصد را نشان می‌دهد و بسیاری از کارگران قدرت سکونت در تهران را از دست داده‌اند. بااین‌حال، سیاست دولت‌های ایران در بازار مسکن غالبا ساخت خانه‌های دولتی و فروش آن با بهایی کمتر از بازار آزاد بوده اسـت. خانه‌هایی که در حومه شـهرها و با امکانات و کیفیت نامطلوب ساخته شده‌اند و نه‌تنها در قدرت خرید فقیرترین اقشار جامعه نیستند که زمان تحویل آنها بسـیار طولانی و شـمار آن محدود بوده اسـت. در این میان دولت حسن روحانی موضوع ساخت مسکن اجتماعی با الگوبرداری از کشورهای توسعه‌یافته را مطرح کرد که بر اساس آن خانه‌هایی دولتی ساخته شده و با اجاره‌بهای نازل در اختیار نیازمندان مسکن قرار می‌گیرد. این ایده اما هرگز اجرائی نشد و حالا بسیاری از شهروندان ایرانی که شمار آنها از سوی نهادهای متولی تا ۳۰ درصد جمعیت کشور ذکر شده، ساکن بافت‌های فرسوده و ناکارآمد هستند.

مسکن اجتماعی برای یک‌چهارم اهالی پاریس

این در حالی اسـت که کشورهای توسعه‌یافته و حتی برخی کشورهای همسایه برای مهار فقر مسـکن، سیاست‌های متنوعی در دسـتور کار خود قرار داده‌اند. فرانس ۲۴ در گزارشی نوشته است که حدود یک‌چهارم مردم پاریس در مسکن اجتماعی زندگی می‌کنند و دولت تلاش می‌کند تا سـال ۲۰۳۰ جمعیت تحت پوشش طرح مسکن اجتماعی را به ۳۰ درصد اهالی پاریس برساند. در این گزارش تأکید می‌شود که برخلاف سیاست انگلیس و آمریکا که تخریب مسـکن عمومی بوده است، فرانسه نه‌تنها تلاش می‌کند این طرح را ادامه دهد بلکه به دنبال توسـعه آن است. روش فرانسه برای توسعه مسکن اجتماعی فقط بر ساخت‌وساز متمرکز نبوده و بازسازی اماکن قدیمی و تغییر کاربری آن به کاربری مسکونی هم در دستور کار شهرداری پاریس بوده است. تبدیل پادگان‌ها، هتل‌های قدیمی، صومعه یا کارگاه‌های متروکه به مسکن اجتماعی بخشی از سیاست‌های شهردار پاریس به‌شـمار می‌آید. مدیران شـهرداری پاریس اعتقاد دارند اگر بازار مسکن کاملا خصوصی شود، بسیاری از شهروندان فرانسوی قادر به زندگی در پاریس نیستند و طبقه کارگر عملا از پایتخت فرانسه دور می‌شود. درحال‌حاضر ساخت مسکن اجتماعی در پاریس از پنج‌هزار واحد به صدهزار واحد در سال رسیده است. هرچند گفته می‌شود پاریس بخش عمده‌ای از مسـکن اجتماعی خود را در طول قرن بیستم و در اوج دولت رفاه خود ساخته است و درحالی‌که همتایان انگلیسی آن پس از دهه ۱۹۷۰ تا حد زیادی این تلاش را کنار گذاشتند، پاریس به سـاختن ادامه داد و در ۲۰ سال گذشته فقط سرعت آن را افزایش داده است. مدیریت مسکن اجتماعی در فرانسـه بر عهده طیفی از نهادهای عمومی و غیرانتفاعی اسـت که بزرگ‌ترین آنها پاریس هابیتات یا آژانس مسـکن شهری است که حدود نیمی از واحدهـای دولتی را مدیریت می‌کند. فرانس ۲۴ گزارش می‌دهد این واحدها تنها برای فقیرترین شهروندان پاریس ساخته نشـده‌اند و افراد طبقه متوسط هم می‌توانند از آنها استفاده کنند. امکانات حمایتی گسترده برای سکونت شهروندان فرانسوی باعث شده از هر ۱۰ پاریسی هفت نفر بتوانند مسکن اجتماعی دریافت کنند. بر اساس این گزارش، فقط ۲۵ درصد مسکن اجتماعی پاریس متعلق به فقیرترین اقشار است و بخش گسترده این مسکن شـامل حال اقشار متوسط شده است. اجاره‌بهای مسکن حمایتی تقریبا یک‌سوم میانگین اجاره‌خانه در پاریس اسـت و طبق گزارش APUR اجاره‌بهای این خانه‌ها کمتر از ۱۰ یورو در هر مترمربع است. این در حالی است که اجاره‌بهای آپارتمان‌های خصوصی بیشتر از ۳۵ یورو در هر مترمربع است. در نتیجه تقاضا برای مسکن اجتماعی در فرانسه بسـیار زیاد است. طبق گزارش APUR در سال ۲۰۱۸ نزدیک به ۲۵۰ هزار نفر در فهرست انتظار تحویل مسـکن اجتماعی بوده‌اند اما سیاست پاریس توسعه واحدهای مسکونی اجتماعی اسـت؛ به‌طوری‌که در یک دوره شش‌سـاله منتهی به سـال ۲۰۲۰ حدود سه میلیارد یورو برای سـاخت مسکن اجتماعی در پاریس هزینه شده است. نکته جالب این اسـت که شهرداری پاریس علاوه بر تأمین مسکن افراد طبقه فقیر و متوسط، تلاش کرده اسـت احساس فاصله طبقاتی را برای سـاکنان این خانه‌ها کاهش دهد. فرانس ۲۴ در گزارش خود نوشـته است که شهرداری پاریس مسـکن اجتماعی را تنها در محله‌های فقیرنشین نسـاخته و تلاش کرده این خانه‌ها را در مرکز شـهر و حتی در مناطق مجلل پاریس بسازد؛ به‌طوری‌که همین حالا در منطقه ۱۶ پاریس که یکی از مناطق ثروتمندنشین این شهر است، یک جفت سـاختمان ۹ طبقه فولادی و شیشه‌ای، مشرف به پارک عظیم Bois de Boulogne وجود دارد که درواقع مسـکن اجتماعی اسـت و از سـال ۲۰۱۶ در بلوار سوچت، در حاشیه منطقه ۱۶ پاریس حدود ۱۷۶ آپارتمان در قالب مسکن اجتماعی ساخته شده است.

وام‌های بدون بهره برای مستأجران انگلیسی و آمریکایی

در انگلیس و آمریکا ماجرا کمی متفاوت است. تجربه زیستی و اجتماعی این دو کشور مخالفت‌هایی را با مسـکن اجتماعی ایجاد کرد. بلومبرگ در این زمینه نوشـته است که لیبرال‌های آمریکا از اواسط قرن بیستم به‌شدت هرچه تمام‌تر به مسکن اجتماعی یا مسکن عمومی تاختند. این رسانه نوشته است مسکن عمومی در آمریکا باعث جداسازی طبقات فقیر از سایر مردم شهر شده بود و زمانی که دولت کلینتون تصمیم گرفت بخش عظیمی از خانه‌های عمومی را خراب کند، از سوی رسانه‌ها و مردم تشویق و حمایت شد. بر اساس گزارش بلومبرگ، یکی از بدنام‌ترین پروژه‌های مسـکن عمومی در آمریکا «کابرینی گرین» نام داشـت که شامل سه‌هزارو ۶۰۰ واحد مسـکونی در شیکاگو می‌شد؛ ساختمان‌هایی بلند و متوسـط که ۲۰ هزار نفر ساکن آن بودند و عموم این افراد رنگین‌پوست‌ها به‌شمار می‌آمدند. مسـکن عمومی در ذهن آمریکایی‌ها خانه‌هایی ناامن و محله‌هایی با سابقه جرائـم و بزهکاری بودند که رنگین‌پوسـتان را از جامعه آمریکا جـدا کرده بود؛ بنابراین حربه مسـکن عمومی نتوانسـت در آمریکا و انگلیس اقبالی به دست آورد و بیشتر این خانه‌ها تخریب شـدند. در عوض دولت برای حمایت قشـر فقیر در این کشورها وام‌های طولانی‌مدت با بهره بسیار پایین می‌دهد و تلاش می‌کند با حمایت مالی از مستأجران، آنها را در بازار خصوصی مسکن رها نکند.

خانه‌های استیجاری دولتی در ترکیه و امارات

البته سیاست‌های مهار فقر مسکن تنها به کشورهای توسعه‌یافته محدود نمی‌شود و در کشورهای همسایه هم برنامه‌هایی برای تنوع در بازار مسکن و مهار فقر مسکن وجود دارد. ایرج رهبر، نایب‌رئیس کانون انبوه‌سازان تهران، به «شرق» می‌گوید: در بازار ترکیه و امارات انبوه‌سازان واحدهایی برای اجاره مستمر به مستأجران می‌سازند و این واحدها از تمامی امکانات رفاهی برخوردار است. او توضیح می‌دهد که در امارات و ترکیه سازندگان معمولا مجتمع‌های ساختمانی خاصی را نه با هدف فروش بلکه با هدف اجاره دائمی در زمین‌های دولتی ساخته و واگذار می‌کنند و مستأجران هر سال ناچار به جابه‌جایی نیستند و اجاره ایـن خانه‌ها هم از قواعد و قوانین خاصی پیروی می‌کند. او می‌گوید: تاکنون این مجوز به‌صورت رسمی برای بخش خصوصی در ایران صادر نشده است اما دولتی‌بودن زمین تضمینی اسـت که سـازندگان به‌صورت قانونی نتوانند خانه‌های ساخته‌شـده را بفروشند و از آنها در جهت تنظیم بازار اجاره و کاهش اجاره‌بها استفاده شود.

چگونگی مواجهه حضرت علی با پدیده فساد

ادامه از صفحه اول

ابوذر اصرار می‌کند که این اموال، مال مردم هستند و باید این اموال در چارچوب مصالح مردم و با رضایت عمومی هزینه شـود. این دو نوع نگرش به حکومت اسـت که منجر به دو نوع تصرف در اموال عمومی می‌شود. در نگرش اول زمینه فساد به لحاظ ذهنی و توجیه‌پذیری هزینه‌کردها فراهم خواهد شد؛ درحالی‌که در نگرش دوم چنین ذهنیتی ایجاد نخواهد شد. براساس‌این امیرالمؤمنین در نامه به اشـعث بن قیس استاندار آذربایجان همین نکته را می‌گوید که حکومت طعمه نیسـت بلکه امانت در دست توسـت. این نگرش اگر به‌طور بنیادین مورد توجه قرار گیرد، محافظت از حقوق مردم یک اصل اساسـی خواهد شـد و ریل‌گذاری‌های مناسـب برای بهره‌برداری بهینه اموال عمومی در راستای منافع مردم طراحی و اجرا خواهد شد.

دوم: حضرت تلاش کرد تا مسـئولیت‌ها را براساس شایسته‌سالاری و نه براساس قرابت و خویشـاوندی توزیع کند. معیار، شایسته‌سـالاری، توانمندی و سـلامت کارگزار بود. فقدان شایسته‌سـالاری به ناکارآمدی و فساد سیستم منجر خواهد شد. حضرت پس از مشورت با هیئت مشاوران خود، به نصب کارگزاران اقدام کرده و حتی گاه خود مخالف یک فرد برای انتصاب به آن مسـئولیت بود؛ اما به نظر جمع مشاوران، تمکین می‌کرد، چنانچـه در نامه به محمد ابن ابی‌بکر به‌صراحت این امر را بیان می‌کند. اهمیت اصل شایسته‌سـالاری در دنیای جدید بسیار بالاتر از گذشته است و با توجه به انبوه تجربیات بشـری، دولت می‌تواند در راستای اعتقاد به صحت عملکرد حضرت امیر و بهره‌گیری از تجارب ارزشمند جهانی، به سازوکار شایسته‌سالاری توجه کرده و کارآمدی و سلامت نسبی خود را تضمین کند.

سـوم: حضرت حق نظارت مردم بر عملکرد کارگزاران را به رسمیت می‌شناخت. ایشان براسـاس گزارش‌های مردمی، به عزل استانداران اقدام می‌کرد. وقتی سوده حمدانیه به نمایندگی از گروهی از مردم، گزارشـی از عملکرد حاکم یک منطقه داد و خطای کارگزار در نزد حضرت محرز شـد، حضرت همان‌جا حکم عزل کارگـزار خویش را داد و او را به مرکز احضار کرد. چگونگی مواجهه حضرت با سوده در این ماجرا بسیار آموزنده است. نظـارت مردمی در دنیای امروز با بهره‌گیری از احزاب مسـتقل قوی و رسـانه‌های آزاد امکان‌پذیر است. پدیده سوت‌زنی در برخی کشورهای پیشرفته مورد تأیید قرار گرفته است. این امر نیز به سلامت و کارآمدی می‌افزاید.

این یادداشت ادامه دارد.

ادامه از صفحه اول

به بهانه یک نامه

۴۴ سـال قبل تقریبا در چنین روزهایی، دقیقا در ۱۴ بهمن سـال ۵۷، تعدادی از فعالان اقتصادی در قالب نماینـدگان منتخب اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران، در نامه‌ای به رهبر انقلاب اسـلامی، از مسائل و مشکلات روند بی‌ثباتی‌های اقتصـادی و اعتصابات گفتنـد و اینکه تـداوم این وضعیت می‌توانـد به هرچه سخت‌ترشدن زندگی مردم بینجامد و به ضرر جنبش انقلابی شود. این نمایندگان منتخب که جز یکی از آنان، فرد دیگری در قید حیات نیسـت -مهندس محسـن خلیلی که عمرشـان همچنـان دراز باد که عامـل خیر و برکت بـرای اقتصاد و صنعـت و توسـعه پایدار این سـرزمین‌اند- در نامه خود ازجمله به بسـته‌بودن بانک‌ها و گمرکات و اختلال در شـبکه توزیع اشـاره و عنـوان می‌کنند که تداوم این وضعیت «بخش خصوصی را نسـبت به انجام رسـالتی که تحت رهبری آن زعیم به عهده دارند، نگران کرده اسـت». این نامه و قطعا بسـیاری دیگر از اسناد تاریخی دیگر در حدود یک قرن و نیم اخیر و از زمان تشـکیل مجلس وکلای تجار به‌عنوان نهاد پیشـگام نهضت مشـروطیت، به‌خوبی نشان می‌دهد که مجموعه فعالان اقتصادی و تشـکل‌های بخش خصوصی، ضمن نقش‌آفرینی و همراهی با حرکت‌های تحول‌خواهانه اجتماعی و سیاسی، همواره اقتصاد را نقطه کانونی هر حرکت اجتماعی دانسـته و ثبات و پایداری و تداوم رشد و توسعه اقتصادی را اصلی اساسی می‌دانسته‌اند که سایر امور می‌بایست حول آن ساماندهی شود؛ به تعبیری سیاست می‌بایست جاده‌صاف‌کن اقتصاد باشد.

آنچـه از آن پس تاکنون پیش آمده اما در جهـت خلاف این مقصد و مقصود بوده و اقتصادی را شـاهدیم که خدمتگزار سیاسـت بوده است. از همان ابتدای انقـلاب و تصویب اصـول اقتصادی قانون اساسـی و به‌خصوص اصول ۴۳ و۴۴ این قانون که با تأسـی از نظریه «راه رشد سرمایه‌داری» اولیانوفسکی مصوب شد (رجوع شـود به مقاله «اصل ۴۴ چگونه زاده شـد»، فصلنامه گفت‌وگو، شماره، ۶۲) این باور کاملا تثبیت شد که اقتصاد دولتی و متمرکز و تخصیص منابع توسط این نهاد بهترین نوع حکمرانی اقتصادی اسـت و نهـاد بازار و بخش خصوصی، حاشیه‌ها و زائده‌هایی بر این نظام و ساختار هستند.

این نگرش البته ابتدابه‌سـاکن نبود و بلکه ریشـه‌های چندده‌سـاله و توسعه آمرانـه در زمان پهلوی اول و اقدامات افرادی نظیر علی‌اکبرخان داور داشـت که بیش از ۴۰ شرکت بزرگ تحت مدیریت دولت در حوزه‌های قند و شکر، حمل‌ونقل، نسـاجی و آبیاری، بیمه، ساختمان و... تأسـیس کرد. کار گسترش انحصار دولت توسط وی به جایی کشیده شد که رضاشاه به شوخی گفته بود «داور نفس‌کشیدن را نیز انحصاری خواهد کرد» (اول اصـلاح اقتصادی، مجموعه مقالات علی‌اکبر داور). این رویه و منـش حکمرانی اقتصادی با محوریت دولت، در دوران پهلوی دوم نیـز با مختصـر تفاوت‌هایـی ادامه یافـت. چنان‌که محمدرضـا پهلوی از بزرگ‌شدن سـرمایه‌های خصوصی واهمه داشت و چنین پدیده‌ای را «فئودالیسم صنعتی» می‌دانسـت. عالیخانی معتقد بود که شاه «یک نوع گرایش دست‌چپی سوسیالیسـتی در نهادش بود». خود شاه نیز به‌صراحت از این گرایش خود سخن می‌گفت: «سوسیالیسـم انقلاب سفید من که تشویق به کار است یک سوسیالیسم تازه و مدرن است» (اقتصاد و دولت در ایران، غنی‌نژاد).

پس از انقلاب و تحت تأثیر فروپاشـی شوروی و شکست تفکر اقتصاد دولتی، به‌ظاهر سعی شد تا حدی فضا برای حضور و فعالیت بخش خصوصی باز شود و سـازوکار بازار و نظام عرضه و تقاضا به رسمیت شناخته شود. سیاست‌های اصل ۴۴، نقطه عطف این به ظاهر انقلاب اقتصادی بود که جز به سرابی نینجامید و با زایش موجود عجیب‌الخلقه «خصولتی»ها به شوره‌زار رفت.

این روزها اما بار دیگر ایده جدیدی طرح شـده است: «مولدسازی دارایی‌های دولت» که به گفته رئیس دولت قرار اسـت «با اسـتفاده از تجارب گذشته به‌ویژه تجربه اجرای ناصحیح سیاسـت خصوصی‌سـازی... از ثروت‌های بلااسـتفاده و متوقف‌مانده در دستگاه‌ها برای رونق تولید و تسریع پیشرفت کشور استفاده بهینه شود» (۱۱/۱۰)؛ اقدامی که به گفته وزیر اقتصاد «تصمیم‌گیری‌ها در آن پشت اتاق شیشه‌ای خواهد بود» (۱۱/۱۰).

این ادعاها البته از سـوی کارشناسـان و مردم عادی جدی گرفته نمی‌شـود و هدف از اجرای این طرح، جبران کسـری بودجه دولت و سـهم‌دادن به گروه‌های حامـی دولت و تقویت آنها قلمداد می‌شـود. دلایل هم واضح اسـت؛ در طول عمـر حدود یک‌سـال‌و نیم دولت سـیزدهم نه‌فقط از سـلطه دولت بـر بازارها کاسته نشده بلکه سـرکوب قیمت‌ها و انحصارها، شـبه‌انحصارها، سیاست‌های رانت‌زا و... افزایش یافته و دولت نیز بزرگ و بزرگ‌تر شـده اسـت. رقم سه‌هزارو ۹۷ هـزار میلیارد تومانی بودجه شـرکت‌های دولتی (افزایـش ۳۸.۸درصدی) در بودجه سـال آتی مشـت نمونه خروار اسـت. در این مدت همچنین وضعیت ارتباط کشـورمان با جهان به‌مراتب وخیم‌تر از سـابق و به مراحل بس خطرناکی رسـیده و به همین نسـبت تجارت خارجی کشـور نیز به لحاظ کمـی و کیفی با مشـکلات به‌مراتب پیچیده‌تری مواجه شده اسـت. نهادهای مدنی و تشکل‌های اقتصـادی نیـز در این مـدت ضعیف‌تـر و تأثیرگـذاری آنهـا در تصمیم‌گیری‌ها به‌مراتـب کمتـر و مطالبـات و خواسـته‌های آنها مـورد بی‌مهری بیشـتر قرار گرفته و... . در این فضا سـخن‌گفتن از «مولدسـازی دارایی‌ها» به شـوخی بیشتر شـبیه اسـت (اگر مدیریت شـنزار را به بخش دولتی واگذار کنید، با کمبود شـن مواجه می‌شوید، فریدمن).

نهایت آنکه تا تکلیف‌مان را با رابطه اقتصاد و سیاسـت و جایگاه دولت در این میان روشـن نکنیم و در عمل نشـان ندهیم، توسعه اقتصادی و رفاه مردم آن‌هم با مشـارکت نهادهای مدنی و بخش خصوصی واقعی ارزش محوری و مبنای هر راهبرد و کنش سیاسی است، راه به‌جایی نمی‌بریم.

مدیرکل تامین اجتماعی استان اصفهان:

۱۱۰ هزار کارگاه فعال تحت پوشش بیمه تامین اجتماعی در اصفهان مشغول فعالیت است

مدیرکل تامین اجتماعی استان اصفهان گفت: ۱۱۰ هزار کارگاه فعال تحت پوشش بیمه تامین اجتماعی در اصفهان مشغول فعالیت است

مرتضی حاجی کاظمی در نشست خبری با اشاره به اینکه بیمه تأمین اجتماعی حدود ۴۵ میلیون نفر در کشور را تحت پوشش دارد و ضریب نفوذ این سازمان به ۵۲ درصد می‌رسد، اظهار داشت: از پنج میلیون و ۵۰۰ هزار نفر جمعیت استان اصفهان نیز سه میلیون و ۶۵۰ هزار نفر با تبعه تحت پوشش بیمه تأمین اجتماعی قرار دارند و ضریب نفوذ این سازمان در اصفهان ۶۷ درصد است.

وی با بیان اینکه ۲ میلیون و ۹۰۰ هزار بیمه شده تأمین اجتماعی در استان اصفهان وجود دارد، افزود: صندوق بیمه تأمین اجتماعی استان اصفهان هم اینک ۳۸۷ هزار نفر مستمری بگیر دارد.

مدیرکل تأمین اجتماعی استان اصفهان با اشاره به اینکه امسال ماهیانه ۲ هزار و ۳۰۰ میلیارد تومان در این استان مستمری پرداخت می‌شود ، ابراز داشت: هزینه‌ها و منابع یکی از مشکلات صندوق‌های بیمه‌ای است؛ سازمان بیمه تأمین اجتماعی قرار شد بخشی از دیون دولت را که سال‌ها جمع شده و پرداخت نشده بود از طریق هلدینگ شستا تأمین کند در حالی که این شرکت باعظمت حدود پنج درصد منابع ما را نمی‌تواند تأمین کند.

حاجی کاظمی افزود: در سال جاری ۲ هزار و ۳۰۰ میلیارد تومان ماهیانه در استان اصفهان مستمری پرداخت می‌کنیم، که با افزایش ۵۶ درصدی که برای دریافتی حداقلی بگیران و افزایش ۴۰ درصدی برای بالاتر از حداقلی بگیران اتفاق افتاد از شهریور ماه مابه‌تفاوت این افزایش را پرداخت می‌کنیم که با معوقات این افزایش‌ها در ماه مبلغی حدود ۲ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان در اصفهان مستمری پرداخت می‌شود.

۱۵هزار و ۵۰۰ نفر در استان اصفهان بیمه بیکاری دریافت می‌کنند

وی با اشاره به اینکه صندوق بیمه تأمین اجتماعی اصفهان در حوزه تعهدات کوتاه مدت (اروتز، پروتز، کمک هزینه ازدواج، هزینه کفن و دفن ، غرامت دستمزد بارداری و...) افراد تحت پوشش، ماهانه ۳۳ میلیارد تومان پرداخت می‌کند، گفت: در حال حاضر ۱۵ هزار و ۵۰۰ نفر در استان اصفهان بیمه بیکاری دریافت می‌کنند که مبلغ ماهیانه آن ۸۳ میلیارد تومان است.

مدیرکل تأمین اجتماعی استان اصفهان با بیان اینکه شمار افرادی که بیمه بیکاری دریافت می‌کنند در سال‌های اخیر بین ۱۵ هزار تا ۱۶ هزار نفر ثابت مانده و افزایش معناداری در این حوزه نداشتیم، افزود: این در حالی است که سالیان قبل شمار افراد دریافت کننده بیمه بیکاری در استان به ۲۲ هزار نفر در ماه می‌رسید.

حاجی کاظمی با بیان اینکه دولت در یک سال اخیر ۹۰ هزار میلیارد تومان دیون را به بیمه تأمین اجتماعی پرداخت کرد، ادامه داد: مراکز درمانی و داروخانه‌ها گله‌مند بودند که معوقات و بدهی‌ها زیاد شده و سال گذشته اعتبارات برای پرداخت مستمری‌ها کفاف نمی‌داد، اضافه کرد: سال جاری به دیون ما ۱۸۰ هزار میلیارد تومان اضافه شد که نزدیک به ۱۰ درصد این منبع برای اصفهان است.

وی با اشاره به اینکه پیش‌بینی ما برای دیون دولت در سال آینده بالای ۲۲۰ هزار میلیارد تومان است، افزود: اگر این مبلغ دیون را به موقع دریافت کنیم مشکلات برطرف می‌شود اما بخشی از مسئله این است که دیون را به موقع دریافت نمی‌کنیم.

حاجی کاظمی تصریح کرد: اینکه در برخی مطالب گاهی مطرح می‌شود که سازمان تأمین اجتماعی در حال ورشکستی است، مفهوم درستی نیست و سیاه نمایی بوده و لازم است قوانین اصلاح شود تا این سازمان به وظایف حاکمیتی خود به طور مطلوب عمل کند.

مدیرکل تأمین اجتماعی استان اصفهان با تاکید بر اهمیت جهاد تبیین در جامعه، ابراز داشت: مشکلی که در سازمان تأمین اجتماعی شاهد هستیم این است که به درستی از ابزارها برای تبیین جایگاه سازمان استفاده نکردیم که در جامعه حتی برخی الفبای این سازمان را نمی‌شناسند و یا اطلاعات کمی از تأمین اجتماعی دارند .

مدیر درمان تأمین اجتماعی استان اصفهان با بیان اینکه در این مدت ۳۶ هزار و ۵۰۰ عمل جراحی در مراکز درمانی تأمین اجتماعی انجام شده، ادامه داد: تعداد عمل‌های جراحی نیز نسبت به ۹ ماهه سال پیش ۲۵درصد افزایش نشان می‌دهد.

محمد رجالی علت افزایش شمار بستری‌ها و عمل‌های جراحی در بیمارستان‌ها و مراکز درمانی ملکی تأمین اجتماعی را رفع محدودیت پذیرش دوره کرونا دانست و افزود: باید توجه داشت که به دلیل تغییرات پیش آمده در وضعیت اقتصادی تقاضا برای انجام امور درمانی در مراکز ملکی تأمین اجتماعی بیشتر شده زیرا خدمات این مراکز رایگان است. ۲۸۰

نوبت اول

فراخوان مناقصه عمومی (دو مرحله ای) شماره ۱۴۰۱/۹۳

شرکت سهامی برق منطقه ای کرمان

شـرکت سـهامی بـرق منطقـه ای کرمـان (بـه عنـوان دسـتگاه مناقصـه گـزار) در نظـر دارد خریـد ۱۲ دسـتگاه ترانسـفورماتور قـدرت و کمپکـت بـه شـماره ثبـت ۲۰۰۱۰۰۱۴۰۶۰۰۰۰۵۸ را از طریـق سـامانه تـدارکات الکترونیکـی دولـت برگـزار نمایـد کلیـه مراحـل برگـزاری مناقصـه از دریافـت اسـناد تـا ارائـه پیشـنهاد مناقصـه گـران و بازگشـایی پاکتهـا از طریـق درگاه سـامانه تـدارکات الکترونیکـی دولـت (سـتاد) بـه آدرس www.setadiran.ir انجـام خواهـد شـد و لازم اسـت مناقصـه گـران در صـورت عـدم عضویـت قبلـی، مراحـل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند .

تاریخ انتشار اسناد مناقصه در سامانه : ساعت ۹صبح روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۱/۱۱/۱۶.

آخرین مهلت دریافت اسناد مناقصه از سامانه : ساعت ۱۹ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۱/۱۱/۱۹.

آخرین مهلت بارگذاری اسناد مناقصه و پاکتهای پیشنهادی : تا ساعت ۹صبح روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۰۲.

مهلت ارسال اصل پاکت الف : تا ساعت ۹صبح روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۰۲.

زمان و محل بازگشایی پاکات مناقصه : ساعت ۱۱:۳۰ روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۰۲.

ساختمان شماره ۴- طبقه همکف (اتاق جلسات) شرکت سهامی برق منطقه ای کرمان .

محل تحویل پاکت الف : کرمان – بلوار شهید عباسپور – اداره دبیرخانه شرکت سهامی بـرق منطقه ای کرمان کد پستی :۷۶۱۴۶۵۳۱۴۳

تذکر مهم : تحویل نسخه اصل پاکت الف به صورت لاک و مهر شده به آدرس فوق الذکر الزامی می باشد.

مبلغ و نوع تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار: مبلغ ۴۴,۰۲۶,۹۱۰,۹۰۹ریال به صورت یک یا ترکیبی از ضمانتنامه های مندرج درذیل :

– رسید واریز وجه به شماره شبا IR ۸۱۰۱۰۰۰۰۴۱۰۱۱۲۱۶۳۸۱۶۲۰۲۸ و شناسه واریزی ۳۶۳۱۲۱۶۵۹۲۲۴۵۰۰۸۱۰۵۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰۰ بانک مرکزی

– ضمانتنامه بانکی و یا ضمانتنامه های صادره از سوی موسسات اعتباری غیر بانکی که دارای مجوز فعالیت از سوی بانک مرکزی هستند.

– سـایر ضمانتنامـه هـای مقـرر در بندهـای (پ)،(چ)،(ح)،(خ) مـاده ۴ آییـن نامـه تضمیـن معامـلات دولتـی بـه شـماره ۱۲۳۴۰۲/ت۵۰۶۵۹ هـ مـورخ ۹۴/۹/۲۲ و اصلاحیـه هـای بعـدی آن.

– بـه پیشـنهادهایی کـه فاقـد سـپرده یـا امضـاء ، مشـروط ، مخـدوش ، سـپرده هـای کمتـر از میـزان مقـرر، چـک شـخصی و نظایـر آن و پیشـنهادهائی کـه پس از انقضـاء مـدت مقـرر در آگهـی واصـل شـود مطلقـاً ترتیـب اثـر داده نخواهـد شـد .

– سایر اطلاعات و جزئیات مربوطه در اسناد مناقصه مندرج است .

ضمناً این آگهی در سایت اینترنتی به آدرسهای www.krec.co.ir ، http://iets.mporg.ir و WWW.Tavanir.org.ir در دسترس می باشد .

شناسه آگهی : ۱۴۴۸۶۰۵

نوبت اول : ۱۴۰۱/۱۱/۱۲ نوبت دوم : ۱۴۰۱/۱۱/۱۶

روابط عمومی شرکت سهامی برق منطقه ای کرمان

۲۶۶